

det er foretrukket at gøre Forbudet almindeligt og samtidig at give Justitsministeren Bemyndigelse til at tilstaa Undtagelser derfra i Tilfælde af, at det er de venstrelste Magter, som skulle forsynes, saa skal Udvalget ikke gøre Indvending herimod. Kun har man i § 2 ment, at Undtagelsestilfældet i Stedet for at betegnes som indtrædende ved Hensyn til „Varernes Bestemmelse“ (hvilket under Sammenhold med § 1 nærmest vækker Forestilling om Bestemmelsesstedet) hellere bør fastsættes saaledes, at det er „det Øjemed, hvori Varerne udføres“, der fremfalder Undtagelsestilfældet.

Fremdeles er det fundet rigtigt at affatte § 3 saaledes, at det bestemt udtrykkes, dels at Forbudet skal ophæves, naar der ikke mere er Brug for det, dels at den ved fgl. Anordning stete Ophævelse er endelig, saa at Forbudet ikke kan sættes i Kraft igen ved ny fgl. Anordning.

§ Henhold hertil stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) § Linie 1 ændres Ordene: „de danske-vestindiske Øer“ til: „de danske Kolonier“.

Til § 2.

2) § Linie 2 ændres: „Varernes Bestemmelse“ til: „det Øjemed, hvori Varerne udføres“.

Til § 3.

3) Paragraffen affattes saaledes:
„Naar Forholdene ikke skønnes længere at gøre Opretholdelsen af ovennævnte Udførselsforbud nødvendig, vil Forbudet være at hæve, hvilket kan ske ved kongelig Anordning.“

N. Christensen.

N. Christensen.

Guldbrandsen.

Oscar Hansen,
Sekretær.

L. Jensen.

N. Jensen.

Krabbe,

Riist.

Formand og Ordfører.

Neergaard.

N. Ravn.

S. Sørensen.